

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Csp/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119206142
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119206142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J.. R. XXXX/XA, H., o zaplatenie sumy 1.528,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 169,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 169,80 Eur od 16.08.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.07.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.528,20 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 764,10 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia a zo sumy 764,10 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. so spoločnosťou žalobcu. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s.) v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť žalobcu sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 25.11.2015 uzavrel právny predchodca žalobcu ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 764,10 Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 9 mesačných splátok vo výške 84,90 Eur, t.j. celkom 764,10 Eur so splatnosťou prvej splátky 15.12.2015. Dňa 28.11.2015 uzavrel právny predchodca žalobcu ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 764,10 Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 9 mesačných splátok vo výške 84,90 Eur, t.j. celkom 764,10 Eur so splatnosťou

prvej splátky 15.12.2015. V zmysle bodu 1.4. časti 1. oboch úverových zmlúv právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver tak, že dňa 07.12.2015 uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu, čo potvrdzuje výpis z úverového účtu žalovaného. Žalovaný svoj záväzok splácať oba poskytnuté úvery riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru žalovaný neuhradil žiadnu sumu z dlžnej istiny úveru. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 02.08.2016 mimoriadnu splatnosť oboch úverov, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi k dnešnému neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.528,20 Eur (2 x 764,10 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej istiny od 03.08.2016 až do zaplatenia. Ako dôkazy žalobca predložil výpisy z obchodného registra, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 25.11.2015 a zo dňa 28.11.2015, Spracovanie osobných údajov zo dňa 25.11.2015 a zo dňa 28.11.2015, výpis z úverového účtu žalovaného, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15.08.2016, fotokópie zásielok.

3. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 26.08.2019. K žalobe sa písomne nevyjadril.

4. Podľa článku 17 ods. 1 písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Rady (ES) č.1215/2012“), vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania, alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5 ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

5. Podľa článku 18 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č.1215/2012, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

6. Podľa článku 62 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č.1215/2012, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

7. Podľa článku 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len „nariadenie Rady (ES) č.593/2008“), bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len "spotrebiteľ"), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len "podnikateľ"), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

8. Z dôvodu, že žalobca má sídlo na území Francúzskej republiky a žalovaná má bydlisko na území Slovenskej republiky, a teda ide o konanie s cudzím prvkom, musel súd skôr, ako začal konať vo veci samej, vyriešiť otázku právomoci súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci a následne otázku, aký právny poriadok má byť použitý na posúdenie uplatneného nároku žalobcu. Keďže ide o občianskoprávnu vec, pričom konanie bolo začaté podaním žaloby na tunajší súd dňa 17.12.2018, právomoc súdu sa spravuje Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, pričom v zmysle vyššie citovaného článku 17 ods. 1 písm. b), článku 18 ods. 2 v spojení s článkom 62 ods. 1 nariadenia súd ustálil, že súdy SR majú právomoc na konanie v predmetnej veci, keď zároveň tunajší súd je vzhľadom k bydlisku žalovanej miestne príslušným súdom na konanie. Rozhodným právom v prejednávanej veci je s poukazom na čl. 6 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č.593/2008 právo Slovenskej republiky.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavili predvolané strany sporu. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti a žalovaný svoju neúčast'

neospravedlnil, preto súd v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pojednával v neprítomnosti strán sporu. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

10. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 25.11.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom a revolvingovom spotrebiteľskom úvere, č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 764,10 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 9 mesačných splátkach vo výške 84,90 Eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 15.12.2015 a konečná splatnosť úveru bola dňa 15.08.2016. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 0% ročne a RPMN bola dojednaná vo výške 0%. Predmetom bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru na kúpu spotrebného tovaru. Žalovaný poskytnutý úver v zmysle zmluvy čerpal poukázaním na účet predajcu spotrebného tovaru. Čerpania predmetného úveru je zrejmé z výpisu z úverového účtu žalovaného. Žalovaný na zmluvu nezaplatil žiadnu sumu. Právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 02.08.2016.

11. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 25.11.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom a revolvingovom spotrebiteľskom úvere, č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 764,10 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 9 mesačných splátkach vo výške 84,90 Eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 15.12.2015 a konečná splatnosť úveru bola dňa 15.08.2016. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 0% ročne a RPMN bola dojednaná vo výške 0%. Predmetom bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru na kúpu spotrebného tovaru. Žalovaný poskytnutý úver v zmysle zmluvy čerpal poukázaním na účet predajcu spotrebného tovaru. Čerpania predmetného úveru je zrejmé z výpisu z úverového účtu žalovaného. Žalovaný na zmluvu nezaplatil žiadnu sumu. Právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 02.08.2016.

12. S účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti právneho predchodcu žalobcu a spoločnosti žalobcu.

13. Žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, a preto možno konštatovať, že medzi stranami neboli sporné skutkové tvrdenia týkajúce sa poskytnutia úveru, ani rozsahu jeho splatenia.

14. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi

19. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

28. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29. Podľa § 54a OZ (v znení účinnom od 05.12.2018), premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

30. Podľa § 879v OZ (v znení účinný od 05.12.2018), konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

31. Podľa § 156 CSP, konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia lebo zabezpečovacieho opatrenia.

32. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis

derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

33. Zmluva o spotrebiteľskom úvere má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, a preto musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Prístupujúc k skúmaniu predložených úverových zmlúv zo dňa 25.11.2015 a zo dňa 28.11.2015 súd konštatuje, že žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej istiny úveru vyplývajúci z uvedených úverových zmlúv. Úvery boli zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnuté ako bezúročné, keďže žalovaný mal vrátiť len poskytnutú istinu v 9 mesačných splátkach po 84,90 Eur. Medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému dňa 25.11.2015 úver vo výške 764,10 Eur a dňa 28.11.2015 úver vo výške 764,10 Eur oba na kúpu spotrebného tovaru. Žalovaný na predmetné úvery neuhradil žiadnu sumu.

34. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná po 05.12.2018, za účinnosti § 54a OZ (účinného od 05.12.2018), súd skúmal, či nárok žalobcu, resp. jeho časť nie je premlčaný.

35. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, tak ako tomu bolo v tu prejednávanej veci. V takom prípade môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou v zmysle dohody účastníkov zmluvy. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne odo dňa ich splatnosti (§ 103 OZ). K výkladu ustanovenia § 103 OZ súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/261/2017-51 zo dňa 23.01.2018, v ktorom odvolací súd vyslovil záver, že „podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka).

36. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že nárok žalobcu nie je možné priznať v časti premlčaných splátok úveru, keďže ide o právo vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré nie je možné v zmysle § 54a OZ bez ďalšieho vymáhať. Keďže bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v zmysle § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok (trojročná) odo dňa ich splatnosti, t.j. od 15. dňa v mesiaci, a to bez ohľadu na predčasné zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že premlčané boli všetky neuhradené splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby (18.07.2019), konkrétne všetky neuhradené splátky splatné do 15.07.2016, vrátane. Veriteľ nemôže vyhlásením mimoriadnej splatnosti k 02.08.2016 spôsobiť neskoršiu splatnosť už pred tým splatných splátok, a to s poukazom na ustanovenie § 103 OZ, ktoré jednoznačne pri úprave premlčania určuje, že v prípade dohodnutia plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade splátok splatných dňa 15.07.2016 a skôr bola teda žaloba podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby (§ 103 prvá veta OZ v spojení s §100 ods. 1 a § 101 OZ). Do dátumu 15.07.2016 vrátane mal žalovaný zaplatiť na splátkach sumu 679,20 Eur (8 splátok x 84,90 Eur), pri úverovej zmluve zo dňa 25.11.2015 a sumu 679,20 Eur (8 splátok x 84,90 Eur), pri úverovej zmluve zo dňa 28.11.2015. Z uvedeného vyplýva, že sú premlčané splátky úveru v sume celkom 1.358,40 Eur (splátky splatné 15.12.2015 až 15.07.2016), ktoré nemožno žalobcovi v zmysle vyššie citovaných ustanovení priznať, pre ich nevymáhateľnosť. Uvedenú sumu nároku žalobcu nemožno pritom priznať vrátane príslušenstva pohľadávky, keď v prípade nepriznania istiny z dôvodu premlčania nároku, nie je možné priznať ani k istine prísluškajúce príslušenstvo ako akcesorický nárok.

37. Keďže žalovaný z poskytnutého úveru vo výške 1.528,20 Eur (2 x 764,10 Eur) nesporne nezaplatil žiadnu sumu, a sumu 1.358,40 Eur nemožno z úveru vymáhať z dôvodu premlčania, súd mu vo výroku I. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšnú nepremľchanú časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 169,80 Eur (1.528,20 Eur - 1.358,40 Eur) a vo zvyšku žalobu vo výroku II. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

38. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 03.08.2016, keďže ku dňu 02.08.2016 došlo k zosplatneniu úveru, čo nebolo v konaní

sporné. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 03.08.2016. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 169,80 Eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaný sa dostal do omeškania s peňažným plnením dňa 03.08.2016, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 169,80 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia.

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú len v časti o zaplatenie sumy 169,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 168,90 Eur od 03.08.2016 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. vyhovel a vo zvyšku žalobu vo výroku II. zamietol.

40. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

43. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít.

45. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení a § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, nakoľko bol v konaní úspešnejší, nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1.528,20 Eur, pričom úspešný bol v časti o zaplatenie 169,80 Eur, čo predstavuje úspech 11 % a zvyšok (89 %) je úspech žalovaného. Žalovaný by teda mal nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu vo výroku III. náhradu trov konania nepriznal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t. j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t. j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).